

μην αὐτοῦ. Καί ὁ ἐν Würzburg τῆς Βαυαρίας καθηγητῆς κ. Drerup προσήνεγκεν ἱκανὸν ἀριθμὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ. Καί ὁ κ. Περ. Βιζουκίδης, διαπρεπῆς νομικὸς, τὰ ἐξόχως περισπούδαστα ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντα ἔργα. Πλὴν δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Νικήτα Χαδιαρᾶ προσενεχθέντων παπύρων καὶ τινων δι' ἀγορᾶς προσκτηθέντων, μέγας συντελεστῆς εἰς τὴν σύμπηξιν τῆς πρῶτον ἐν Ἑλλάδι καταρτιζομένης παπυρολογικῆς συλλογῆς ὑπὸ πρώτης τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας εἶνε ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐμπορευόμενος κ. Θεόφ. Χοστέβας, εἰς ᾧν ἀνήκει πᾶς ἔπαινος διὰ τὴν πρόθυμον αὐτοῦ συμβολήν.

Καί ἐν τοῖς δημοσιεύμασιν αὐτοῖς δὲν ὑστέρησεν ἡ ἑταιρεία. Ἐντὸς μικροῦ θὰ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας ὑμῶν τὰ Πρακτικὰ 4 ἐτῶν ἀπὸ 1916-1919 ἐν ἐνὶ τεύχει δημοσιεύμενα, βραδύναντα δὲ διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους καὶ διὰ τὴν βραδεῖαν παράδοσιν αὐτῶν καὶ τὰς ἄλλας τυπογραφικὰς δυσχερείας καὶ ἀνωμαλίας. Εὐθύς δὲ κατόπιν ἐκδοθήσονται τὰ τοῦ 1920 καὶ 1921 εἰς ἴδιον τεύχος ἐκάτερον, ἔτοιμα καθ' ὅλα. Τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος συνεπληρώθη καὶ ὁ 19ος τόμος. Ἐξέδωκε δ' ἡ ἑταιρεία καὶ τὴν περισπούδαστον διατριβὴν τοῦ κ. Γ. Π. Οἰκονόμου «De profusionun receptaculis sepulcralibus», ἧς ἡ ἐπιχειρηματολογία πλουτίζεται, ὡς ἠκούσατε, καὶ ἐκ τῶν ἐν Κλαζομεναῖς καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀλυζία ἀνασκαφῶν.

Ταῦτα εἶνε τὰ πεπραγμένα τοῦ λήξαντος ἔτους, μαρτυροῦντα περιτράνω, ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν ἰδίᾳ, ζώην, ἀκμὴν, δρᾶσιν καὶ εὐρωστίαν καὶ δύναμιν ἀποπνεύσαν πανταχόθεν ἐκ τοῦ ἀναζωογονηθέντος περιβάλλοντος τῆς ἑταιρείας, καταδεικνύοντα δὲ λυσιτελεστάτην τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐργασίας καὶ μεγάλα τὰ ἐπιστημονικὰ πορί-

σματα, ὡς ἠκούσατε, καὶ διδακτικώτατα. Τὸ Συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψει ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὰ συμφέροντα καὶ τὸν μέγαν προορισμὸν τῆς γεραρᾶς ἐταιρείας, προτεπᾶθησε νὰ φανῆ ἀντάξιον τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἱερᾶς ἐντολῆς καὶ ἐν ἀγαστῇ ὁμολογουμένως ὁμοφροσύνη καὶ ὁμοθύμῳ συμπνοίᾳ καὶ ἐναμίλλῳ δεικνυομένῳ ζήλῳ καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὸ πολύτιμον ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐν σθεναρωτάτῃ ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι στάσει, ἐχώρησεν ἐπὶ τὰ πρόσωδ' ὀρθοτομοῦν τὸν λόγον τῆς ἐπιστήμης καὶ ἔχον τὴν πεποιθησιν, ὅτι οὕτως ἐργαζόμενον βαίνει ἀπαρεγκλίτως πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἐταιρείας σκοποῦ, τόσον στενωῶς, τόσον ἀδιασπᾶστως συνδεδεομένου πρὸς τὴν ἰδέαν, πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, ἀφ' οὗ μάλιστα βλέπει προφανέστατα μεθ' ὅσης εὐμενείας καὶ διαφέροντος ἤρχισε νὰ παρακολουθῆται τὸ ἐθνικώτατον ἔργον αὐτῆς, ἀφ' οὗ προεκάλεσε τὴν ἐνίσχυσιν παντὸς ἀγαπῶντος τὴν προγονικὴν δόξαν, ἀφ' οὗ κατανοεῖ προαγομένην τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν πάντων τῶν φιλαρχαίων.